

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio De Statu In Quo Sint Beatorum Animae Post
Hanc uitam, ante ultimi iudicii diem**

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Propositio Prima Matthiae Devay Hungari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

APOLOGIA QVARVNDAM PRO
POSITIONVM, SVMMAM DOCTRINAE
Christianæ continentium, contra indoctas censuras,
indocti Franciscani, Gregorij Zegedien.

Per Matthiam Deuay Hungarum.

PROPOSITIO PRIMA MAT-
THIAE DEVAY HVNGARI.

TOta scriptura duas habet partes, legem & promissi-
onem.

CENSURA MONACHI.

TOta scriptura quinque habet partes distinctas ultra le-
gem et promissionem, comminationem, permissionem,
consilium, quæ nec sunt lex nec promissio.

CONDEMNATIO CENSURAE.

IN confesso est omnibus, qui scripturas sacras uel summis
ut aiunt digitis attigerunt, eas in duas partes diuidi, in le-
gem & promissionem. Nam quicquid requirit a nobis aliquid,
lex est. Quicquid pollicetur, promissio. Huius promissionis
annunciationem puto proprie Euangelium dici. Porro Apostolus
scribit Timotheo, 2. Ti. 2. ut sit Dialecticus, cuius partes sint
recte secare uerbum ueritatis, non dubium quin in legem
& promissionem, ut lege perterrefaciat corda, promissione
consoletur. Par siquidem impietas est, uel conscientias
in desperationem adigere legis prædicatione, qui mos
est Monachorum, uel libertatem carnalem promittere, quæ
pestis

pestis est pietatis. Sed recte diuidit uerbum Dei, qui lege tra-
 hit homines ad sui cognitionem. Cognosce teipsum. Vt per
 terrefiant agnitione peccatricis naturæ, & sensu iræ ac iudici-
 cij Dei. Tunc enim proprie dicitur lex, non cum scribitur in
 charta, sed cum sentitur in corde, cum accusat, damnat, &
 ad desperationem adigit. Hic gustus legis nō est in hypocri-
 tis. Sed ratio sanandi hic cōsulenda, cognito morbo, cogno-
 scamus & medicum Christum, ad quem & lex dirigit, qui
 solus (fide apprehensus) potest tunc, cum lex in nobis suum
 agit officium, Euangelio erigere ac consolari, & tunc pro-
 prie est in nobis Euangelium, cum consciētia sui cogniti-
 one perterrefacta ac desponsa, erigitur, consolatur, uiuifica-
 tur. Nulla lingua p dignitate potest dulcedinem Euangelij
 & legis pondus eloqui, sed quiuis per se sensurus est. Serenans
 da est cōscientia, fulgore legis pressa. Huc faciunt & illa ty-
 pica, animalia findentia ungulas. Ungulæ duo testamenta,
 lex, pmissio. Animalia, prædicatores, iudicio spiritus rumi-
 nantes scripturas, probe findant ac doceant doctrinam legis
 et pmissionis. Prouerb. 12. Mœror in corde uiri humiliabit
 illum, & sermone bono lætificabit. Partes poenitentia, con-
 tritionem & fidem, mortificationem & uiuificationem de-
 pingit hic Salomon. Huc facit Augustinus de spiritu &
 litera cap. 9. Lex & clementia in lingua eius, propterea, in-
 quit, de sapientia scriptum est, quod legem gerat sub lingua,
 legem, ut reos faciat superbos, clementiam, ut iustificet hu-
 miliatos. Sed nihil poterat dici uerius, quam scripturam
 sacram sic diuidere. Vbi lex est, ibi est & comminatio, ubi
 promissio, ibi permissio. Vnicum illud de uirginitate præ-
 ceptum, quid attinebat ad scripturæ diuisionem producere?
 Partes quidem duæ sunt, sed sententiæ infinitæ. Illud autem
 miror, quod uerba Christi, si uis perfectus esse, dicit esse con-
 siliū, more suorum patrum, cum fuerat iuueni merum
 præceptum

Ratio sanandi

Duo Testamenta

proverb. 12

Augustinus

præceptū dei est
duplex

Verbi ministris

Institutionibus de
valide mediocribus

præceptum. Dices: Ergo Christiana perfectio consistit in
desertione bonorum? Respondeo, duplex est præceptum
Dei: Generale, de fide, charitate, obedientia, de moribus, ad
omnium ætatum homines ex æquo pertinens. Personale,
quod uni tantum personæ uel genti datum est, Abrahamo
occidere filium, Salomoni ædificare templum, Apostolis
æs in zonis non habere in prima emissionem, Iudæis ter in an
no proficisci Hierosolimam. Sed patrum facta sine expres
so mandato Dei non sunt imitanda. Peccabant enormiter
Iudæi Abrahami exemplo occidendo filios. Peccant gra
uiter qui relictis uiuis templis Dei, tot phana, tot delubra,
excelsa, signa prostitutionis suæ, ut Hezechiël dicit, sine uer
bo Dei ædificant. Peccant qui hunc iuuenem imitantur,
quanquam rite Monachi: Nam ut ille nihil de suo reliquit,
sic isti nihil relinquunt, sed nihil habentes omnia possident,
Tantalos & Codros referentes. Cæterum si perfectio Chri
stiana in desertione bonorum consisteret, quotusquisq; Pa
parum, Cardinalium, Sacerdotum, Monachorum saluaret,
qui mordicus sua tenent? Ad hæc non iussit Deus opes
spargere, sed dispensare. Ministris uerbi debetur uictus, ami
ctus. Quid quod Monachi nihil dant, sed omnia accipiunt?
cum Paulus dicat: beatius est dare, quam accipere. Iustinia
nus nobilem regulam de ualidis mendicabilis, & arctissi
me in lege Romana statuerat, ut si quis laborare potens ele
mosinis se immiscet, captiuandus est, & in seruitutem redi
gendus. Nulla sententia de istis melior poterat ferri. Hæc bre
uiter ad censuræ condemnationem, & ut Monachorum ob
seruantiam quadamtenus ornarem, dixi.

PROPOSITIO SECVNDA,

Historiæ uero sunt uel legis, uel Euangelij testimonia.
Censura